

Offentliggjort d. 4. september 2010

Personalegoder – sundhedsundersøgelser – SKM2010.521.SR©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Skatterådet anerkendte ved et bindende svar af 24/8 2010 en arbejdsgiverbetalt generel sundhedsundersøgelse som skattefri for medarbejderne. Området for de skattefri generelle sundhedsundersøgelser af medarbejdere er dog næppe blevet udvidet i forhold til hidtidig praksis som fastsat i SKM2004.371.LR og SKM2005.203.LR.

Arbejdsgiverbetalte sundhedsydelse beskattes som udgangspunkt som et personalegode hos den ansatte, se nærmere JUS 2004/42 med en nærmere omtale af den historiske udvikling på området.

Det er dog formentlig i dag blot tale om et teoretisk udgangspunkt. Med ligningslovens § 30 blev hele området for behandling, herunder forebyggende behandling, af medarbejdere efter lægehenvielse således undtaget fra personalegodebeskatning, ligesom arbejdsgiverbetalt behandling af misbrug af medicin, alkohol eller andre rusmidler, rygeafvænning og kiropraktorbehandling kan ske skattefrit med hjemmel i § 30.

Udenfor anvendelsesområdet for § 30 vil visse sundhedsydelser endvidere fortsat kunne tildeles medarbejdere skattefrit i medfør af den i tilknytning til statsskatteloven udviklede praksis om skattefrihed vedrørende arbejdsgiverbetalte udgifter til forebyggelse og behandling af arbejdsrelaterede skader. Denne praksis omfatter bl.a. arbejdsgiverbetalt akupunkturbehandling, jf. TfS 2001, 602 LR, zoneterapi, jf. TfS 2001, 605 LR og massagebehandling, jf. TfS 2008, 13 SR. Se tillige TfS 2001, 603 LR om et specielt læge- og helse-concept.m.v.

Et specielt problemområde har i praksis været den skattemæssige behandling af *sundhedsundersøgelser* af medarbejderkredsen.

---

*Bodil Christiansen
Advokat (L)*

*Tommy V. Christiansen
Advokat (H), cand. merc. (R)*

*Tlf. 70 150 800
Mob. 40 100 800*

*tommy@v.dk
www.v.dk*

Offentliggjort d. 4. september 2010

Udgangspunktet for praksis var her i en længere årrække Ligningsrådets bindende forhåndsbesked ref. i TfS 1995, 529. I denne sag påtænkte et forsikringsselskab som et led i selskabets generelle velfærdspolitik at tilbyde samtlige medarbejdere at gennemgå en helbredsundersøgelse til en pris af ca. 1.500 kr. Det blev oplyst, at der ikke var nogen speciel baggrund for eller noget specielt arbejdsmæssigt begrundet sigte med tilbuddet. Ligningsrådet fandt her, at helbredsundersøgelsen som et led i virksomhedens generelle velfærdspolitik og til en værdi af ca. 1.500 kr. ikke vil medføre beskatning af de medarbejdere, der gjorde brug af tilbuddet.

Afgørelsen blev umiddelbart efter optaget i Ligningsvejledningen, jf. Ligningsvejledningen 1995, afsn. A.B.1.9.22, og har siden da været omtalt i Ligningsvejledningen. Ligningsrådet har dog siden taget afstand fra afgørelsen, jf. nærmere nedenfor.

Nogle år senere antog Ligningsrådet i det bindende svar ref. i TfS 2004, 739 LR, omtalt i JUS 2004/42 på lignende vis, at en virksomheds medarbejdere kunne deltage i en sundhedsundersøgelse skattefrit. Undersøgelsen omfattede måling af kolesterol, blodtryk, blodsukker, højde og vægt samt besvarelse af en række spørgsmål med det formål at få klarlagt eventuelle helbredsrisici. Hvis der viste sig at være behov for yderligere undersøgelser eller egentlig behandling, ville den ansatte blive henvist til egen læge.

Efter Ligningsrådets opfattelse havde ordningen karakter af en *overordnet generel sundhedsundersøgelse* af virksomhedens personale, bl.a. med det formål at forbedre arbejdsmiljøet og derigennem at nedbringe sygefraværet blandt medarbejderne. Rådet fremhævede herved, at der ikke var tale om, at den enkelte medarbejder gennemgik en egentlig helbredsundersøgelse eller en lægelig behandling, idet den ansatte alene fik målt kolesterol, blodtryk, blodsukker, højde og vægt samt skulle besvare en række spørgsmål, og at undersøgelsen i forhold til medarbejderen havde karakter af en visitation. Det var på denne baggrund rådets opfattelse, at den pågældende sundhedsundersøgelse, der blev gennemført på arbejdsgiverens foranledning og i arbejdsgiverens regi, ikke var skattepligtig for de medarbejdere, der deltog i undersøgelsen.

Kort tid efter nåede Ligningsrådet i en ny sag, ref. i TfS 2005, 479 LR, frem til det modsatte resultat, nemlig at helbredsundersøgelsen var skattepligtig for medarbejderne. Der var her tale om en årlig sundhedsundersøgelse omfattende måling af blodtryk, kolesterol, lungefunktion, elektrokardiografi og røntgen af lunger og hjerte samt besvarelse af

Offentliggjort d. 4. september 2010

spørgsmål med det formål af få klarlagt eventuelle helbredsrisici. Blev der i forløbet opdaget tegn på sygdomme, som krævede nærmere undersøgelse eller lægelig behandling, ville dette foregå via medarbejderens egen læge.

Efter Ligningsrådets opfattelse var den konkret forelagte sag langt mere omfattende end sundhedsundersøgelsen i sagen ref. i TfS 2004, 739 LR, idet der også indgik måling af lungefunktion, elektrokardiografi og røntgen af lunger og hjerte. Den påtænkte sundhedsordning fik efter rådets opfattelse dermed karakter af en *egentlig helbredsundersøgelse*, som rakte ud over forhold, som relaterede sig til arbejdspladsen. Der var således efter rådets opfattelse tale om private sundhedsudgifter, der ville afføde lønaccessoriebeskatning.

Ligningsrådet tilkendegav i tilknytning hertil, at forhåndsbeskeden fra 1995 efter rådets opfattelse var en enkeltstående afgørelse, som ikke var udtryk for den praksis, der var, og at den i 2002 gennemførte lovgivning så at sige vaskede tavlen ren.

Hovedsondringen har således i hidtidig praksis gået på, om der forelå en *overordnet generel sundhedsundersøgelse* af virksomhedens personale eller en *egentlig helbredsundersøgelse*

Med Skatterådets afgørelse af 24/8 2010 har rådet nu føjet en ny facet til retsstillingen på dette område. Her påtænkte en virksomhed at tilbyde sine medarbejdere en sundhedspakke omfattende elementerne spørgeskema for at klarlægge eventuelle helbredsrisici, interview med baggrund i spørgeskemaet, vurdering af syns- og høresans, vurdering af bevægeapparatet, vurdering af hjerte og lunger ved stetoskopi, blodtryk, BodyMassIndex (BMI), urinprøve for: niveauet af sukker og ketonstoffer, blodprøve for måling af blodprocent, kolesterol og sukker, samt konklusion og råd. Sundhedsundersøgelsen ville vare ca. 30 min. og koste ca. 1.500 kr. pr. medarbejder. Måling af syns- og høresans samt undersøgelse af bevægeapparat skulle foretages uden apparater eller teknisk/sofistikeret måleudstyr. Ved behov for egentlig behandling ville blive henvist til egen læge.

SKAT indstillede efter en meget omfattende gennemgang af regelgrundlaget og praksis, at anmodningen om bindende svar blev besvaret benægtende, således at sundhedsundersøgelsen var skattepligtig for medarbejderne. Til grund for indstillingen lå det synspunkt, at undersøgelsen i omfang oversteg undersøgelsen i sagen fra 2004, samt at man

Offentliggjort d. 4. september 2010

anså sagen fra 1995 - den var sammenlignelig med den foreliggende i henseende til omkostningsniveau - som en enkeltstående afgørelse, der afveg fra den dagældende praksis og i øvrigt havde mistet sin præjudikatsværdi.

Denne indstilling blev imidlertid underkendt af Skatterådet, der indledningsvist bemærkede, at virksomheden ønskede at tilbyde generelle undersøgelser, dvs. vurdering af syns-, høresans og bevægeapparater *uden anvendelse af apparater eller teknisk måleudstyr*, vurdering af hjerte og lunger ved stetoskopi, fastlæggelse af BMI, basale blodprøver (dvs. måling af blodprocent, kolesterol og sukker) og urinprøver, der alene havde til formål at undersøge tilstedeværelse af sukker og ketonstoffer, og ikke hvorvidt der kunne være tale om urinvejslidelser.

Det var her Skatterådets opfattelse, at denne sundhedsundersøgelse, der gennemførtes på arbejdsgiverens foranledning og i arbejdsgiverens regi, ikke kunne betragtes som en egentlig helbredsundersøgelse, som rakte ud over forhold, som relaterede sig til arbejdspladsen. Henset til afgørelsen ref. i TfS 2004, 739 var det derfor Skatterådets opfattelse, at sundhedsundersøgelsen kunne betragtes som et gode, der blev ydet på arbejdspladsen som led i almindelig personalepleje.

Afgørelserne illustrerer nogle meget vanskelige afgrænsningsproblemer ved at lade medarbejderbeskatningen ved sundhedsundersøgelser afhænge af, om der må anses at foreligge "*en sundhedsundersøgelse af virksomhedens personale*" eller en "*egentlig helbredsundersøgelse, som rækker ud over forhold, som relaterer sig til arbejdspladsen*". At inddrage måleudstyrets kompleksitet ved denne afgrænsning, således som sket med Skatterådets seneste afgørelse af 24/8 2010, synes kun at komplicerer afgrænsningen yderligere.

Den skattemæssige behandling af arbejdsgiverbetalte sundhedsundersøgelser af medarbejdere synes at trænge til en revision. Der er ingen sammenhæng mellem den omstændighed, at generelle standard- eller grundundersøgelser, der typisk andrager begrænsede beløb og tilmed af forebyggende karakter i visse tilfælde er skattepligtige, medens egentlige behandlinger efter lægehenvielse er skattefrie uden nogen beløbsbegrænsning og uden noget krav om sammenhæng mellem den behandlede lidelse og medarbejderens arbejdsfunktioner.

Offentliggjort d. 4. september 2010

Og det forekommer ganske enkelt hverken overbevisende, sagligt eller overhovedet logisk at lade en personalegodebeskatning afhænge eksempelvis af, om en undersøgelse af medarbejderens hjerte foretages ved elektrokardiografi eller ved stetoskop.

— o —